

ชื่อเรื่อง พฤติกรรมการซ่อมเหลือด้านยาของผู้ดูแลผู้ป่วยสูงอายุในครอบครัวที่บ้าน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก		
คณะผู้ดำเนินการวิจัย	นางสาวมนัสันนท์	มหาสมิติ
	นางสาวรุจิรา	ม่วงผล
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ปิยะรัตน์	นิมพิทักษ์พงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร. อัมพรวรรณ	ศรีวิไล
	นางกชกร	สายบุญศรี
ภาควิชา	เภสัชกรรมปฏิบัติ	
ปีการศึกษา	2546	

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่องการซ่อมเหลือด้านยาของผู้ป่วยสูงอายุในครอบครัวที่บ้าน ซึ่งศึกษาในกลุ่มผู้ดูแลจำนวน 12 คนที่เป็นผู้ดูแลผู้ป่วยในครอบครัวที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่เข้ารับการรักษา ณ ศูนย์สุขภาพชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก โดยใช้การคัดเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระยะเวลา 3 เดือน นับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2546 ถึง มกราคม พ.ศ. 2547 ด้วยวิธีสัมภาษณ์ระดับลึก โดยได้นำทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคมมาใช้เป็นกรอบแนวคิดสำหรับการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่ายาที่ผู้ดูแลให้การซ่อมเหลือที่บ้านมี 3 ประเภทคือ ยาที่ได้รับจากศูนย์สุขภาพชุมชน ยาสมุนไพรและยาแผนปัจจุบันสำหรับรักษาตามอาการ ซึ่งพบว่าผู้ดูแลส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนร่วมเหลือด้านยาที่ได้รับจากศูนย์สุขภาพชุมชน เนื่องจากคิดว่าผู้ป่วยทราบว่าต้องใช้ยาอย่างไรเพราจะใช้นานนานแล้วและเป็นหน้าที่ของแพทย์ แต่ผู้ดูแลจะมีบทบาทอย่างมากในเรื่องการใช้ยาสมุนไพรของผู้ป่วย เช่น ช่วยจัดหายาแผนโบราณหรือพืชสมุนไพรที่ผู้ดูแลคิดว่าสามารถรักษาเบาหวานได้มาให้ผู้ป่วยรับประทานหรือการซ่อมจัดเติมตามตัวรับที่ผู้ป่วยได้มา ส่วนการซ่อมเหลือด้านยาแผนปัจจุบันสำหรับรักษาตามอาการเป็นในลักษณะไปรับยาให้ตามคำบอกรากษาของผู้ป่วย นอกจากนี้ผู้ดูแลยังมีส่วนร่วมเหลือผู้ป่วยในด้านอาหาร การออกกำลังกาย การดูแลเท้าและการพาไปพบแพทย์ พบว่าผู้ดูแลส่วนใหญ่ไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์อีก เนื่องจากผู้ดูแลไม่ได้เข้าไปพบแพทย์ร่วมกับผู้ป่วยทำหน้าที่เพียงไปรับ-ไปส่งหรือรออยู่ช้างานอกห้องตรวจเท่านั้น ผู้ดูแลกลุ่มนี้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะโรคของผู้ป่วยยาที่ผู้ป่วยได้รับและวิธีปฏิบัติตัวที่ถูกต้องจากผู้ป่วยเท่านั้น มีผู้ดูแลเพียงส่วนน้อยที่เข้าไปพบแพทย์ร่วมกับผู้ป่วยและได้รับข้อมูลโดยตรงจากบุคลากรทางการแพทย์ ผู้ดูแลบางคนมีความกังวลต่อภาวะความเจ็บป่วยของผู้ป่วยและกลัวว่าจะถูกต้านทานจากบุคลากรทางการแพทย์ถ้าหากผู้ป่วยไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ สำหรับคุปสรุขของผู้ดูแลในการดูแลผู้ป่วยสูงอายุที่พบคือผู้ดูแลไม่ทราบวิธีปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง ผู้ป่วยสูงอายุใจน้อย ดื้อรั้นไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ดูแล ผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทของผู้ดูแลในการให้ความช่วยเหลือด้านยาและด้านอื่นๆ รวมทั้งอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดูแลผู้ป่วยสูงอายุ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้อาจเป็นประโยชน์ในการวางแผนนโยบายและสร้างแผนในการจัดบริการทางสาธารณสุขสุภาพของผู้ป่วยสูงอายุโรคเรื้อรัง

Title: Medication-related assistance at home by family caregivers of elderly patients with diabetes.

By: Manatsanan Mahasamiti

Rujira Muangpon

Advisor: Dr.Piyarat Nimpitakpong

Co-advisor: Dr.Ampawan Srivilai

Kochagon Saiboonstri

Department: Pharmacy Practice

Academic Year: 2003

Abstract

This qualitative research aims to study medication-related assistance by family caregivers of diabetes patients. The samples were selected by purposive sampling technique. Twelve caregivers of elderly with diabetes who came to a primary care unit at Phitsanulok province were interviewed using in-depth interview method, during November, 2003 to January, 2004. A social support theory was used as a framework for the interview. The results showed that caregivers involved in assisting patients to use their medication in several ways. Three different types of medications emerged including medication the patients received from primary care unit, herbal medicine and symptomatic medication. The majority of caregivers did not assist patients in using medication from primary care unit, because the caregivers thought that the elders would be able to help themselves since they had been taking the medication for a long time and this should be the physician's responsibility. However, the caregiver played an enormous role in helping patients with the herbal and symptomatic medication. They helped the patients search and then prepare for herbal formula they or the patients believed would help diabetes. The caregivers also supported the patients on other matters such as food preparation, doing exercise, caring for feet, and taking the patients to see the doctor. Most of the caregivers did not communicate directly with the physicians or other health care teams. The caregivers learned about patients' conditions and their medication only through the patients. Several caregivers worried about patient's condition and many were afraid of physician's criticism of them when the patients could not control their blood sugar level. The information derived from this study might be useful to determine practice and policy implication involved family caregivers and patients with chronic diseases.

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำบัญญานิพนธ์เรื่อง พฤติกรรมการซวยเหลือด้านยาของผู้ดูแลผู้ป่วยสูงอายุ โรคเบาหวานที่บ้าน จำพวกเมือง จังหวัดพิษณุโลก สามารถสำเร็จลุล่วงด้วยดี ทางคณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร. ปิยะรัตน์ นิมพิทักษ์พงศ์ และ ดร. อัมพวรรณ ศรีวิไล ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและแนวทางการ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้ฉบับบัญญานิพนธ์ประสมความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้เข้าร่วมงานวิจัยทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการให้ตั้งภาษณ์และให้ข้อมูลข้น เป็นประโยชน์อย่างสูงต่อการวิจัยนี้

ขอขอบคุณแพทย์พยานาค พนักงานและลูกจ้างประจำ ณ ศูนย์สุขภาพชุมชน ซึ่งประกอบด้วย นายแพทย์นนก ไสวณณะ คุณดวงจันทร์ หุนดี คุณกษกร สายบุญศรี คุณนุชรีย์ ชีระแนว คุณน้ำหวาน ทองดี คุณสายชล ช่วงเบ้าและคุณสำราญ คล้ายพันปี ที่อุ่นวยความสะดวกและค่อยให้กำลังใจในการทำ วิจัยครั้งนี้

ท้ายสุดขอระลึกถึงพระคุณของบิดามารดา ที่เคยสนับสนุน ห่วงใยและให้กำลังใจอย่างเต็มที่ ตลอดเวลา รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้แก่คณะผู้วิจัย

ประโยชน์และคุณค่าของการทำบัญญานิพนธ์นี้คงจะมอบแด่ทุกท่านที่ได้อ่านมา และข้างต้น ซึ่งมีส่วนร่วมและช่วยเหลือในการทำให้งานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี

มนัสันนท์	มหาสมิติ
รุจิรา	ม่วงผล